

Da det i § 7 i Alm. Instruks af 1. Juni 1922 for Plejepersonalet ved Statens Sindssygehospitalet er bestemt, at Plejerne med den største Opmærksomhed skal iagttage Patienterne, derunder lægge Mærke til deres Søvn, og altid straks melde til den overordnede, naar de i saa Henseende har bemærket noget usædvanligt, maa den af de 2 Plejere udviste Adfærd som en grov Tjenesteforseelse henføres under Bestemmelsen i Tjenestemandsløvens § 61, hvorfor der efter stedfundet Samraad imellem Finansministeriet og Indenrigsministeriet er meddelt dem Afsked uden Varsel fra den 20. November 1929 at regne, saaledes at Spørgsmaalet om deres Pensionering i Medfør af nævnte Lovbestemmelse skal forelægges Bevillingsmyndighederne til Afgørelse.

For saa vidt angaar Plejer Harald Christian Hansen, der den 8. September d. A. er fyldt 30 Aar, maa saavel Finansministeriet som Indenrigsministeriet finde, at alt foreliggende taler imod, at der tillægges ham Pension.

Derimod maa man for Plejer Jens Peter Larsens Vedkommende finde, at hans Alder (ca. 53 Aar) og lange Tjenestetid ved Hospitalet (20½ Aar) taler for, at der tilstaa ham en nedsat Pension, der dog under Hensyn til den alvorlige Tjenesteforseelse, i hvilken han har gjort sig skyldig, efter Ministeriernes Formening ikke bør fastsættes højere end til ca. $\frac{1}{3}$ af den Pension, der ved Afsked paa Grund af en ham utilregnelig Aarsag vilde have tilkommet ham, nemlig $\frac{33}{60}$ af Pensionsindtægten 2280 Kr. eller 1254 Kr. aarlig.

Man skal derfor indstille, at der tillægges ham en aarlig Pension af 400 Kr. med dertil svarende Konjunktur- og Dyrtidstillæg.

Til 5. Den 21. August 1929 om Aftenen fandt der en Undvigelse Sted fra Sindssygehospitalet i Middelfarts Vagtafdeling F's 1ste Sal, idet en Patient, uden at Plejer Niels Peter Nielsen, der havde Vagt paa Afdelingen, anede noget derom, havde aabnet et Vindue paa Afdelingen og var undveget derigennem. Plejeren blev først opmærksom paa Undvigelsen, da Hospitalet Kl. 10½ alarmeredes ude fra, og man begyndte at eftersøge, om der savnedes nogen.

Patienten, der blev opdaget af en Fisker i Lillebælt, svømmende et godt Stykke ude i Bæltet, blev af Fiskeren nødt til at vende om og gaa i Land, men forsvandt saa fra Fiskeren og blev trods Eftersøgning med 6—8 Mand først antruffen næste Morgen upaa-klædt et Par Mil derfra, hvorefter han blev bragt tilbage til Hospitalet.

Ved det i Sagens Anledning i Henhold til Tjenestemandsløvens § 17 afholdte Forhør til Oplysning om Plejeren's Forhold ved den paagældende Lejlighed har Plejeren forklaret, at han den nævnte Aften Kl. 9 tiltraadte sin Tjeneste paa Afdelingen, der kun var belagt med 9 Patienter fordelt i 6 Stuer, at han efter at have erkyndiget sig om, at alle Patienterne var til Stede og alle i Seng, og efter at have hjulpet enkelte af dem, Kl. ca. 9¼ à 9½ gik paa W. C., hvor han opholdt sig 5 à 10 Minutter, i hvilket Tidsrum Undvigelsen maa antages at være sket. Plejeren har indrømmet, at han efter at være kommet tilbage fra W. C., der er beliggende inde paa den paagældende Afdeling for Enden af Korridoren og adskilt fra Korridoren ved en Tværgang med midtstillet Døraabning, saaledes at man, naar Døren staar aaben, siddende paa Klosettet kan se Døren til det Værelse, i hvilket den undvegne Patient laa, og ved at række sig lidt frem og til højre overse hele Korridoren lige til Endevæggen i den anden Ende af denne, ikke erkyndigede sig om Patienternes Tilstedeværelse og Forhold ved direkte Eftersyn af Stuerne, men straks anbragte sig ved sin Stadelplads, idet han, da han paa Vej hertil gik forbi Stuerne, hvortil Dørene alle stod aabne, saa derind og bemærkede, at der var Ro overalt, ligesom han ogsaa saa ind i den Stue, hvor den paagældende Patient laa, og fandt Ro og Stilhed der. Han forblev derefter ved sin Stadelplads uden at bemærke noget usædvanligt, heller ikke at noget Vindue var aabentstaaende eller ikke aflaaet, indtil der Kl. 10½ blev alarmeret ude fra.

Plejeren har ved sin saaledes udviste Adfærd gjort sig skyldig i en grov Tilside-sættelse af sine Tjenesteplichter ikke alene, fordi han i saa lang Tid har undladt at tilse de enkelte Patienter, men navnlig fordi han efter at være kommet tilbage fra W. C. har undladt straks at erkyndige sig om Patienternes Forhold ved direkte Eftersyn af Stuerne, hvorved bemærkes, at hans Forklaring om, at han, da han gik tilbage fra W. C., anbragte sig ved sin Stadelplads, uden at han egentlig saa efter Patienterne i hver Seng, betyder, at han i Virkeligheden kun har passeret en eneste Stue, idet Stadelpladsen er ud for Stuedør Nr. 2 fra W. C. Heller ikke har man eftersat Vinduerne, idet det Vindue, hvorigennem